

23. Var det Jesu mening att grunda en kyrka?

● Jesu förkunnelse var i första hand riktad till Israel, såsom han själv sa till sina följeslagare: ”Jag har inte blivit sänd till andra än de förlorade fåren av Israels folk.” (Matt. 15:24) Men från början av sitt offentliga liv inbjöd han alla till omvändelse: ”Tiden är inne, Guds rike är nära. Omvänd er och tro på budskapet.” (Mark. 1:15)

▶ Men denna uppmaning till en personlig omvändelse var inte utformad i en individualistisk kontext; snarare sökte han ständigt att återförening en skingrad mänsklighet till Guds folk, vilket han kommit för att frälsa.

● Jesu avsikt var i fullbordande av de löften, som utlovats till hans folk att återförening det gamla Förbundets folk men nu öppet för hela mänskligheten. Ett tydligt tecken är instiftandet av de tolv apostlarna med Petrus som ledare

▶ ”Detta är namnen på de tolv apostlarna: först Simon, som kallas Petrus, vidare hans bror Andreas, Jakob, Sebedaios son, och hans bror Johannes, Filippos och Bartolomaios, Tomas och tulldrivaren Matteus, Jakob, Alfaios son, och Taddaios, Simon Kananaios och Judas Iskariot, han som förrådde honom”. (Matt. 10:2-4; Mark. 3:13-16; Luk. 6:12-16)

Det är inte möjligt att möta Jesus utan den verklighet, som han grundade, och i vilken han är närvarande. Mellan Jesus och hans Kyrka är det en djup kontinuitet, oskiljaktig och mystisk, och genom vilken Kristus görs levande idag i sitt folk.

▶ Siffran 12 är en hänvisning till Israels tolv stammar. Det visar betydelsen av detta initiativ att föra ihop Guds utvalda folk, *ekklesia Theon*. De är grundarna av det nya Jerusalem.

▶ Ett nytt tecken på denna Jesu avsikt är, att han under den sista nattvarden, gav dem makten att fira Eukaristin, vilken han instiftade vid det tillfället (se frågan: [Vad hände under den sista måltiden?](#)) På detta sätt överförde han till hela Kyrkan, till de tolv, som satt i hennes ledning, ansvaret att vara ett tecken på och redskap för den församling,

som grundades av honom, och som kommer att fullbordas på den yttersta dagen.

▶ Hans självutgivande död på korset, sakramentalt föregripen i denna nattvard, och närvarande varje gång Kyrkan firar Eukaristin, skapar en gemenskap förenad i kommunionen med Honom, en Kyrka kallad att bli ett tecken och ett instrument för det uppdrag, som Han började.

▶ Kyrkan är född, då, med hela Kristi självutgivelse för vår frälsning, förutsedd i instiftandet av Eukaristin och fullbordad på korset.

● De tolv apostlarna är det mest uppenbara tecknet på Jesu vilja, när han ser till sin Kyrkas existens och uppdrag, garantin att det inte finns någon motsättning mellan Kristus och Kyrkan.

▶ De är oskiljaktiga, trots att människor, som utgör Kyrkan, är syndiga.

● Apostlarna var medvetna om att deras uppdrag ständigt måste fortsätta, eftersom det var vad Jesus sagt till dem.

▶ Därför var de angelägna om att finna efterföljare. Deras mål var, att uppdraget, som givits åt dem, skulle fortsätta efter deras död, som Apostlagärningarna vittnar om.

▶ Genom deras apostoliska verksamhet lämnade de efter sig en strukturerad komunitet under ledning av erkända herdar, som byggde upp och upprätthöll den i gemenskap med Jesus Kristus och den Helige Ande, i vilken alla människor är kallade att uppleva frälsningen utgiven av Fadern.

● I Paulus brev betraktas Kyrkans medlemmar ”inte längre (som) gäster och främlingar utan äger samma medborgarskap som de heliga och har ert hem hos Gud. Ni har fogats in i den byggnad som har apostlarna och profeterna till grund och Kristus Jesus själv till hörnsten. (Ef. 2:19-20)

● Det är inte möjligt att möta Jesus utan den verklighet, som han grundade, och i vilken han är närvarande.

▶ Mellan Jesus och hans Kyrka är det en djup kontinuitet, oskiljaktig och mystisk, och genom vilken Kristus görs levande idag i sitt folk.

© www.opusdei.org – Texterna har förberedts av en grupp teologiprofessorer vid Navarras universitet under Francisco Varos ledning.